

Folketingets Skatteudvalg
Christiansborg
1240 København K

21. maj 2013

**Vedrørende L 212 - Forslag til lov om ændring af
skatteforvaltningsloven og forskellige andre love.
(Ny klagestruktur på skatteområdet og ændringer som
følge af idriftsættelsen af Ét Fælles Inddrivelsessystem
m.v).**

Skatteministeren har d. 24. april 2012 fremsat L212 (FT 2012/13), der primært
vedrører en ny klagestruktur på skatteområdet.

FSR-danske revisorer kan med tilfredshed konstatere, at skatteborgerne trods alt
får valgfrihed i det foreslåede én-strengssystem. FSR er meget tilfreds med, at
borgerne selv får ret til at vælge, hvilken instans de ønsker skal behandle deres
sag.

Desværre indeholder lovforslaget fortsat et forslag om at etablere en ny og
særskilt Skatteankeforvaltning, hvilket FSR anser for yderst problematisk og som
efter FSRs opfattelse vil medføre ringere kvalitet i afgørelserne fra
Landsskatteretten, og i øvrigt generelt svække retssikkerheden for den enkelte
borger.

Skatteankeforvaltning

Som anført i foreningens høringssvar af d. 22. februar 2013 finder foreningen det
stærkt problematisk, at det fremsatte forslag vil betyde nedlæggelse af det
nuværende sekretariat for Landsskatteretten med alle de kendte kvaliteter og i
stedet skabe en ny administrativ og bureaukratisk enhed –
Skatteankeforvaltningen – der samtidigt skal fungere som sekretariat for både
ankenævn og Landsskatteretten. Dette vil uden tvivl forringe kvaliteten af de
afgørelser, der kommer fra Landsskatteretten – ikke kun i de sager, der vedrører
personer, men også i de sager, som ikke i øvrigt burde påvirkes af nærværende
forslag herunder sager om selskabsskat, moms og afgifter mv. De medarbejdere,
der arbejder i disse kontorer i Landsskatteretten skal efter forslaget også flyttes
med til den nye Skatteankeforvaltning.

Med nedlæggelsen af Landsskatterettens sekretariat kan man ikke undgå at
ødelægge det høje og kvalificerede faglige miljø, som det er almindeligt
anerkendt, at der er skabt i Landsskatterettens sekretariat. Et fagligt miljø, der

FSR – danske revisorer
Kronprinsessegade 8
DK - 1306 København K

Telefon +45 3393 9191
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR. 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. 9541
Konto nr. 2500102295

samtidig gør det lettere for Landsskatteretten, at tiltrække medarbejdere med de rigtige kvalifikationer.

Side 2

Det gode faglige miljø hos Landsskatterettens sekretariat, er en naturlig følge af den tætte relation, der i en årrække har været mellem sekretariatet og de retsmedlemmer i Landsskatteretten, der træffer afgørelserne, og fordi man i Landsskatteretten bevidst har stillet store krav både arbejdsmæssigt og fagligt til medarbejderne. Det er efter FSRs opfattelse særdeles uhensigtsmæssigt, at de personer, der skal levere det fagligt tekniske grundlag for afgørelserne ikke organisatorisk er underlagt de personer, der skal træffe afgørelsen.

At denne adskillelse er uhensigtsmæssig fremgår f.eks. når man ser på, hvordan de "rigtige" domstole er organiseret. Her har man sit eget sekretariat som selvsagt er undergivet lederne af de enkelte domstole. Selvom Landsskatteretten ikke er en "rigtig" domstol, er det meget vigtigt, at man fastholder det bedste grundlag for korrekte afgørelser, hvilket blandt andet indebærer, at sekretariatet er ansat direkte under den "domstol" de udfører deres arbejde for.

Hvis man vil fastholde forslaget om at slå sekretariatet for Landsskatteretten sammen med de sekretariater, der hidtil har betjent ankenævnene, bør dette sekretariat i det mindste organisatorisk placeres under Landsskatteretten, hvorefter dette sekretariat udover at betjene Landsskatteretten også skal betjene ankenævnene. Dette vil givet højne sekretariatets gennemsnitlige kvalitet i forhold til ankenævnene, og forhåbentlig kun i begrænset omfang reducere den gennemsnitlige kvalitet i Landsskatterettens sekretariatsbetjening.

Det påståede behov for en Skatteankesforvaltning til visitering, må i øvrigt stort set bortfalde, når langt de fleste klager i forbindelse med klage over SKATs afgørelse allerede i klageskrivelsen vil tage stilling til, om et ankenævn eller Landsskatteretten skal behandle deres klage. Dette vil være helt naturligt, idet valgfriheden med hensyn til klageinstans selvsagt må oplyses til skatteborgerne, i forbindelse med at SKAT træffer en afgørelse i en sag, hvor borgeren kan vælge om klagen skal behandles af et ankenævn eller af Landsskatteretten.

Ministeren foreslår, at kvaliteten i det samlede sekretariat skal højnes igennem en specialisering, der dog skal ske i små enheder på tværs af landet. En specialisering, som Landsskatteretten allerede har i deres enhed, men som FSR forstår ikke findes i ankenævnenes sekretariat. FSR har dog svært ved at se, at det vil være muligt med en kvalificeret specialisering, såfremt det nye sekretariat

fortsat skal være fordelt på ca. 10 steder rundt om i Danmark. Regional repræsentation kan kun vanskeligt kombineres med fagspecialisering, hvis den regionale opdeling bl.a. skal fastholdes af hensyn til, at borgerne skal have adgang til personer med lokal tilknytning og lokalkendskab.

Side 3

Der bør efter vores opfattelse være særdeles tungtvejende grunde til, hvis man skal ændre på Landsskatteretten som klageinstans. Landsskatteretten er i dag en fagligt både anerkendt og respekteret del af dansk skatteret og er en vigtig bidrager til dannelsen af praksis.

Navnlig når skatteborgeren har valgfrihed med hensyn til valg af klageinstans forekommer det unødigt at slå sekretariaterne for ankenævnene og Landsskatteretten sammen til en særskilt Skatteankeforvaltning.

Selv Foreningen af Danske Skatteankenævn og Vurderingsforeningen vurderer, at ankenævnene om få år kun vil have ganske få sager tilbage. Dermed vil næsten alle sager blive behandlet i Landsskatteretten. Når det må imødeses, at sekretariatets opgave fremadrettet næsten kun eller måske udelukkende vil være, at betjene Landsskatteretten, vil en udskillelse af Landsskatterettens sekretariat også af denne grund være både uhensigtsmæssig og koste unødige ressourcer.

Vi forstår, at ministeren og ministeriet har fået det indtryk af eksperthøringen d. 8. maj i Folketinget, at organisationernes bekymringer vedr. en ny Skatteankeforvaltning primært skyldes en angst for nye ting. FSR kan på det kraftigste afvise at dette skulle gælde for FSR. Foreningen er blot helt uforstående overfor, hvorfor ministeriet har låst sig fast på den "fikse" ide om en særskilt Skatteankeforvaltning. Det er konkret FSRs vurdering (ligesom mange andre høringsparter), at kvaliteten af afgørelser fra Landsskatteretten vil blive mærkbart forringet, såfremt forslaget om at etablere en særskilt Skatteankeforvaltning vedtages i den foreliggende form. Dette er efter FSRs opfattelse meget beklageligt.

Retspræsident

Efter FSRs vurdering er det en væsentlig forudsætning for en faglig stærk funderet Landsskatteret, at der fortsat skal være en retspræsident, eller en direktør eller anden leder med et tilsvarende stillingsindhold. Retspræsidenten varetager i dag både en administrativ og en fagligt koordinerende opgave og det

konkrete stillingsindhold medvirker samtidigt til at give Landsskatteretten større uafhængighed af SKAT og departementet.

Side 4

Den styrke der ligger i rollen, som retspræsident i Landsskatteretten i dag, er beklageligvis ikke videreført i det nuværende lovforslag, hvilket FSR finder beklageligt. Der er i Landsskatteretten skabt en synergi mellem medarbejderne i sekretariatet og retsmedlemmerne, hvilket er en væsentlig del af forklaringen på det høje faglige niveau, som alle er enige om kendetegner Landsskatteretten i dag. For at skabe denne synergi er det vigtigt, at retspræsidentens rolle, som administrativ og faglig koordinator bevares, ligesom det er afgørende, at sekretariatet organisatorisk er placeret under retsmedlemmerne og ankenævnene.

Efter FSRs opfattelse vil den vigtigste kvalifikation for en leder af Landsskatteretten og dermed af sekretariatet være skattefaglig kompetence, således at lederen kan medvirke positivt til at sikre kvaliteten i sekretariatet og i afgørelserne. Vi anmoder ministeriet om at bekræfte, at ministeriet er enig i, at skatteretlige kompetencer er de vigtigste - både som leder af Landsskatteretten og som leder af sekretariatet.

Fælles regler – højere kvalitet?

FSR føler sig ikke overbevist om, at flere fælles regler for sagsbehandlingen selvstændigt skulle have en kvalitetsforbedrende effekt. I det omfang fælles regler for sagsbehandling kan forbedre kvaliteten, er der jo ikke noget der hindrer at disse regler koordineres, uanset om sekretariaterne sammenlægges eller ikke. Uanset en noget usikker kvalitetsmæssig effekt af fælles regler om sagsbehandling, kan det af hensyn til overskueligheden for borgerne være hensigtsmæssigt at have fælles regler, men det har intet at gøre med, om der er et eller flere sekretariater.

Mulighed for fremmøde ctr. Sagsbehandlingstid

Efter FSRs opfattelse bør der sikres bedre mulighed for retsmøde i sager ved Landsskatteretten. Det kan jo ikke være rigtigt, at risikoen for at Landsskatteretten afskærer adgang til retsmøde skal have betydning for hvilken instans skatteborgeren vælger.

Muligheden er tidligere blevet begrænset bl.a. af hensyn til sagsbehandlingstider. FSR finder dog, at dette hensyn ikke bør betyde, at sagerne ikke opklares i tilstrækkelig grad. Kan et retsmøde efter skatteyderens opfattelse bidrage

væsentligt til opklaring af sagen, bør der være mulighed herfor – også selvom det betyder at sagsbehandlingstiden forlænges.

Side 5

Generelt er det FSRs opfattelse, at der lægges for stor vægt på sagsbehandlingstiden, hvor der i højere grad bør lægges vægt på kvaliteten af afgørelsen og afklaring af faktum og juridiske forhold.

Kontorsager bør holdes på lavt niveau

FSR skal henstille, at antallet af områder, der udelukkende skal behandles administrativt (uden nævnsmedlemmer) – såkaldte kontorsager – holdes på et så lavt niveau som muligt.

Uanset at området for kontorsager ikke foreslås udvidet, er det FSRs opfattelse, at der snarere bør ske en begrænsning. Der er efter FSRs opfattelse ikke tilstrækkelig kontrol med, hvilke områder, der udlægges til behandling som kontorsager.

Ministeriet skriver selv i bemærkningerne på side 21, at Skatteankeforvaltningens afgørelser får samme status, som andre klagemyndigheders og Skatterådets afgørelser. Denne status som en særskilt klagemyndighed finder FSR både unødigt bureaukratisk og retssikkerhedsmæssig betænkelig. Og det stemmer i øvrigt dårligt overens med lovforslagets hovedformål om at forenkle klagestrukturen, idet man nu opretter en helt ny særskilt klageinstans, der herudover også skal agere sekretariat for andre enheder.

Ovenstående illustrerer yderligere, at det ikke giver nogen mening, at oprette en ny Skatteankeforvaltning. Det er FSRs opfattelse, at der overhovedet ikke er behov for denne nye enhed, vi stiller os uforstående overfor, at der kan skabes politisk opbakning til en sådan administrativ "gøgeunge".

Valgfrihed, men kun indenfor 14 dage?

FSR skal anmode skatteministeren om at bekræfte, at SKAT når der træffes en afgørelse som valgfrit kan ankes til et ankenævn eller Landsskatteretten, samtidig oplyser i afgørelsen til skatteborgeren, at denne valgfrit kan klage til enten et ankenævn eller til Landsskatteretten, og at næste instans i givet fald vil være domstolene. Skatteborgeren skal naturligvis samtidig have oplyst, at hvis sagen efterfølgende anses for principiel, så kan sagen kun afgøres af Landsskatteretten. Hvis en skatteborger i forbindelse med indsendelse af en

klage vælger at oplyse, at han ønsker sagen behandlet af Landsskatteretten er der under alle omstændigheder ikke anledning til yderligere visiteringsindsats. Det forekommer derfor ikke helt gennemtænkt, når det på side 10 i bemærkningerne anføres, at (vores fremhævelse) ”endelig **visiteres** sager til Landsskatteretten, når sagen er visiteret til et skatte- eller vurderingsankenævn, men klageren vælger, at sagen i stedet skal behandles af Landsskatteretten.”

Side 6

I øvrigt forekommer en frist på 14 dage også ud fra forslaget egne præmisser helt unødvendig kort

Offentliggørelse af afgørelser fra ankenævnene

Skatteministeriet anfører i høringsnotatet side 18, at:

”Ankenævnsafgørelserne vil ikke systematisk blive offentliggjort. Der vil dog være opmærksomhed på, at afgørelser, som ændrer praksis vil blive offentliggjort.”

I dag offentliggøres alle afgørelser fra Landsskatteretten og Skatterådet, medmindre afgørelsen konkret ikke kan anonymiseres i tilstrækkelig grad og der ikke kan opnås accept til en offentliggørelse fra skatteyderen. De landsskatteretssager der ikke bliver offentliggjort på www.skat.dk, fordi de ikke anses for principielle, offentliggøres i ”siloen” på Landsskatterettens hjemmeside. Når alle afgørelser fra Landsskatteretten offentliggøres, bør man tilsvarende offentliggøre alle afgørelser fra ankenævnene. Da det blev besluttet at offentliggøre alle afgørelser fra Landsskatteretten, var Landsskatteretten sidste administrative instans før domstolene. Da forslaget betyder, at også ankenævnene kan være sidste administrative klageinstans, bør afgørelserne fra ankenævnene offentliggøres på samme måde.

Samtidigt vil det også kunne give et bedre grundlag for en senere vurdering af kvaliteten i de enkelte klageinstanser.

§ 35 d, stk. 2: Høring

FSR kan støtte, at SFL § 19, stk. 3 tillige skal finde anvendelse ved sagsbehandlingen i ankenævnene, således at skatteyderne vil have mulighed for at komme med en udtalelse på baggrund af den sagsfremstilling som sekretariatet har udarbejdet.

FSR ser det som en styrkelse af borgernes retssikkerhed, at borgeren på denne måde får indsigt i og mulighed for at påvirke en evt. fejlagtig forståelse, inden nævnene skal træffe afgørelse.

Side 7

FSR har noteret sig, at Foreningen af Danske Skatteankenævn er imod denne ændring. Man kan få det indtryk, at dette muligvis er begrundet i, at det kan tydeliggøre, at ankenævnene kun sjældent går imod indstillingen fra sekretariatet. Dette kan dog på ingen måde begrunde, at borgeren ikke skal have mulighed for, at kommentere indstillingen fra sekretariatet.

§ 36, stk. 2 – Angivelse af dissens

FSR finder det ganske relevant, at det for fremtiden skal anføres, hvorvidt enkelte medlemmer har været uenige i flertallet af ankenævnenes afgørelse, således at borgerne i højere grad gives mulighed for at gennemskue forskellige facetter af sagen. Dette er navnlig relevant i de sager, hvor borgeren skal vurdere om han ønsker, at indbringe sagen for domstolene.

Offentliggørelse af de forskellige opfattelser i et ankenævn kan give borgeren en bedre vurdering af, hvorvidt der har været drøftet andre vinkler, end den som flertallet i ankenævnene har haft.

Dette vil også i højere grad illustrere, hvor stor en rolle lægmandselementet i ankenævnene reelt spiller.

Klageafgift

FSR foreslår, at det overvejes helt at undlade en klageafgift. Administrationen ved at skulle tilbagebetale i tilfælde af overvejende medhold mv. forekommer at overstige det evt. beskedne provenu som vil komme ind ved et klagegebyr på 300 kr. I øvrigt forekommer gebyret at være så lavt, at det ikke vil have en afskrækkende effekt på de klagesager, der anses for "kværulantsager".

Omkostningsgodtgørelse

FSR finder det uhensigtsmæssigt, at der ikke skabes ensartethed ift. Omkostningsgodtgørelse. Der bør således ikke være forskel på, om der ydes omkostningsgodtgørelse alt efter om den pågældende sag skal versere ved et ankenævn eller ved Landsskatteretten.

§35a, stk. 3

Der forekommer at være 6 ord for meget i den foreslåede § 35 a, stk. 3, sidste pkt., nemlig det markerede i det følgende: ".omvurderinger efter **lov om vurdering af landets faste** §§ 1 eller 3 i lov om vurdering af landets faste ejendomme skal klagen dog..."

Side 8

Bemærkning til lovforslagets formål og baggrund

Der forekommer at mangle et "**end**" i 3. afsnit på side 11, således at det anføres i næstsidste sætning: "*Såvel det foreslåede gebyr på 300 kr. som det hidtidige gebyr på 800 kr. er mindre **end** de omkostninger, staten typisk har i forbindelse med de pågældende sager.*"

Specielle bemærkninger til § 35b, stk. 1

Der mangler på side 29 øverst et "m" i momsspørgsmålet.

Ikrafttræden

Lovforslaget lægger op til, at den ændrede ankestruktur med alene én instans skal have virkning for klager, der er indgivet inden lovens ikrafttræden. Efter FSRs opfattelse må dette bero på en fejl. Klager der er indgivet inden en eventuel lovændrings ikrafttræden bør naturligvis behandles efter de nugældende regler, hvilket betyder, at sådanne klager fortsat skal have adgang til to instanssystemet, hvor klagen først behandles af skatte- eller vurderingsankenævnene og efterfølgende kan påklages til Landsskatteretten. Det forhold, at en klage evt. skal overgå til behandling af et nyudpeget ankenævn kan ikke begrunde en anden så restriktiv ikrafttrædelsesbestemmelse som foreslået.

Ministeriet anmodes at ændre dette. Da ingen af de berørte instanser ophører med lovforslaget burde det være enkelt at lade allerede verserende klagesager have adgang til det hidtidige to instans system.

Tilsvarende må gælde for den foreslåede ikrafttrædelsesbestemmelse (§ 16) stk. 5, hvorefter det er foreslået, at Landsskatteretten alene skal være 2. instans i de sager, som er påklaget til Landsskatteretten inden lovændringens ikrafttræden. Det må efter FSRs opfattelse naturligvis være sådan, at en skatteyder, der har ladet skatte- eller vurderingsankenævnene behandle en klagesag inden ændringslovens ikrafttræden må kunne påklage denne afgørelse til Landsskatteretten. Et andet resultat er jo en direkte begrænsning i et allerede etableret sagsforløb

Det afgørende må være, hvornår klagen oprindeligt er indgivet. Ellers fanges disse skatteydere i en urimelig situation. Disse sager kan jo være indklaget længe før de nye reglers ikrafttræden, men som grundet lang sagsbehandlingstid hos ankenævnene ikke er færdigbehandlet inden det nye system med kun en administrativ klageinstans træder ikraft.

Med venlig hilsen

John Bygholm
formand for skatteudvalget

Mette Bøgh Larsen
skattekonsulent